

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת יִתְרוֹ – חֲמַדַּת הַלֵּב

"לא תחמד" (שמות כ"ג)

רחמן היה מנסה להציל את התינוקות היהודים?

אלא התורה מעידה עליהן "ותיראן המילדת את האלקים", שעשו זאת המילדות מתוך יראת השם בלבד, ופחד ה' היה לנגד עיניהם. וללא יראת שמים לא היו מסוגלות לעמוד בניסיון כה גדול של מסירות נפשן עד כדי הסתכנות בחייהן, להצלת חיי הילדים, כי ללא יראה אי אפשר להגיע להתעלות שכזו.

וכמו כן ניסיון העקידה היה הניסיון הגדול בעולם, ואבי האומה עמד כאיתן מול כל הקשיים שעמדו לו בדרכו, ורושם פעולתו הגדולה קיים לנצח, שבעבורה זכותה אנו מבקשים לזכות בדיון, בתפילת החול וימים הנוראים. ובמדרש (רבה פ"ב, י): אמר הקב"ה, כל זמן שאחד מזכיר את הפסוק "ושחט אתו וגו' צפנה לפני ה' (ויקרא א, יא)", מעיד אני עליי שמים וארץ, שאני זוכר העקידה, ואמרו "מאכלת" שישראל אוכלין בשכרה, והמקדש נבנה בהר המוריה במקום העקידה, ונתקדש לעולמי עד. והכול בכוח ניסיון העקידה. ונאמר "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה (בראשית כ"ב)", המסקנה העליונה של הניסיון היותר גדול בעולם היא היראה, שהיראה היא כתר הכול, והיא השורש לפעולות ולמעשים כבירים בבריאה.

ונראה, שמקרא מלא הוא (שמות כ, ט"ז): "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" - כי רק היראה מצילה מן החטא.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

רבים תמהו, כיצד ייתכן להזהיר בני אדם לבל יחמדו, הרי החמדה היא בלב, ואיך יכול האדם לעצור את לבו מלחמוד?

אומר ר' יוסף סלוביצי'ק בלימת החמדה היא ביראת ה' ובפחד מהדר גאווה. נצייר לעצמנו אדם המתאווה לדבר תאוה הגדול ביותר ששייך אצלו, ומזדמנת לו הזדמנות להשיג את תאוותו. תשוקתו הולכת וגוברת, היצר בוער בו כאש, והוא הולך ומתקרב אל המקום, שבו יגשים את מאויו אלא שמסלול הליכתו הוא על פני הנהר הקפוא מקרח, ובדרך ריצתו מעדה רגלו על הכפור וכמעט מט ליפול, ברור הדבר למעלה מכל ספק, שהפחד שמילא את ליבו בשניות המועטות, שבהן חשב שהנה הוא מחליק ונופל לנהר השכיח ממנו לכל הפחות את רצונו ותאוותו, לכן הטביע הבורא יתברך בטבע הברואים, שגם פחד מועט העולה על לב האדם מעביר ממנו כל כוחות התאוה והחמדה.

כך כוחה של היראה גם בלאו דלא תחמוד ובשאר האיסורים, אם יכניס האדם ללבו מעט יראת ה' ויראתו, יתבטל ממנו לחלוטין כוחו של היצר. ועל כן הדברה הראשונה מעשרת הדברות היא אַנְכִי ה' (שמות כ"ב), ולאחר מכן לא תחמד וכו', כי בלא ה"אנכי ה'", לא יתכן ה"לא תחמד" וכו'.

על הפסוק "ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו פאָשר דְבַר אֱלֹהִים מִלֶּה מְצָרִים (שמות א, יז)" מקשה הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל: מדוע התורה כל כך משבחת ומפרגנת למילדות, הלא כל יהודי באשר הוא עם לב

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תוצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
בתגאל בן ג'ינה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה יזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחת- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פתימה
יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעימה בת שרה
מישא אסתר בת זוהרה
יוסף חיים בן נוסכה
דוד בן מזה
כל עם ישראל

י"ז שבט תשע"ד 18/01/2014

פרשת יתרו

הפטרה: "בשנת מות" - ישעיה ו

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	16:22	17:39	18:10
ת"א	16:38	17:41	18:18
חיפה	16:27	17:39	18:16
ב"ש	16:41	17:41	18:10

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה - בְּרִכּוֹת

פועל יהודי המתקין מעקות לגגות, נפשו בשאלתו האם כשמגיע להתקין מעקה לגג יכול לברך "על מצוות מעקה"?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

אדם, שמתקין מעקה לגג, בין אם הוא בעל הבית או פועל, ורוצה לזכות במצווה ולברך: ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לעשות מעקה, הרשות בידו, ואין למנוע זאת ממנו, שיש לו על מה שיסמוך אף לכתחילה. אולם אם המתקין הוא גוי, לא יברך בעל הבית על המעקה.

לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֵיךָ

להלן סיפור שעובד מהספר "יגדיל תורה", שבו מובא מעשה נשגב, שסיפר אחד מזקני ירושלים, שאירע עמו לפני יותר מחמישים שנה, כאשר קפצה עליו מחלה קשה ל"ע ולאחר בדיקות מקיפות הרופאים הבהילוהו, באומרם אליו, שהמחלה יכולה להזיק לו בעניין אורך חייו...

הלה לקח את הדברים ללבו ולא ידע מנוחה לנפשו, והחליט בסיכומו של עניין, לנסוע לעיר בני-ברק מקום משכנו של הגה"ק בעל ה'חזון איש' זיע"א ולבקש את ברכתו. עברו מספר ימים, עד שהצליח לגייס את הסכום, בשביל שיוכל לרדת לבני ברק בשל מצבו הכלכלי, והנה סוף כל סוף הגיע לבית החזון אי"ש.

הצדיק שמע את דברי היהודי, שהיה שבור בנפשו, ולאחר שסיים לומר את אשר על לבו, שאלו: "היש לך אב או אם?", והלה הנהן בראשו, הוסיף ושאלו, כמה עלתה לך הנסיעה לבוא הנה מירושלים, והלה נקב בסכום המדויק שלא היה מבוטל בימים ההם. נענה הרב ואמר: "אולי יכול הנך להסביר לעצמך, הרי כתוב בתורה "כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֵיךָ" (שמות כ"א), מתי הוצאת בפעם האחרונה על הוריק חמישית ממה שהוצאת עבור נסיעתך הנה?! במקום לתת את הכסף למצווה מובטחת זו, ירדת לבני-ברק ונסעת למקום, שפעמים סגור ופעמים פתוח, ואף כשפתוח - אין זה מובטח שתתקיים ברכתי".

"עצתי היא סע אמ-כן בחזרה לירושלים והתחל להדר במצוות כיבוד אב ואם, ובוודאי תיוושע הרי יש לך הבטחה מן התורה לאריכות ימים!" סיפר אותו יהודי: "הישירות שבה נאמרו הדברים והפשטות זעזעוני, ומאותו יום ואילך שמתי מצווה זו לראש מעייני, וב"ה הנני חי עד היום לאורך ימים ושנים טובות!".

עַד כַּמָּה יֵשׁ לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם

מצוות כיבוד אב ואם, כפי שקוימה בהידור על ידי הגאון רבי שמחה וולדנברג זצ"ל - רבה של שכונת עזרת תורה בירושלים, הייתה מופלאה עד מאוד. אחד מנכדיו נכנס בבריתו של אברהם אבינו. רבי שמחה מיהר מהכולל כדי להספיק את הברית, בדרך הוא מעד ושבר את הירך. אחד הבנים, שחש להרימו, רצה להזעיק אמבולנס, אבל הוא סרב: "לא, אני רוצה ללכת עכשיו לברית. אבי נמצא שם, והוא יצטער אם יראה שאני לא נוכח בברית, מחמת שאיני מרגיש טוב!".

ענה לו הבן: "אבא, אבל הרי זה נכון, אינך מרגיש טוב". אך הוא התמיד בסירובו והסביר את עצמו: "אני לא רוצה לצער את אבא". נענו הבנים לבקשתו, הוא ישב על כסא הגלגלים מלווה בייסורים עד סוף סעודת הברית, פגש את אביו, ורק כשהסתיימה הסעודה נסע לבית-הרפואה. שם התברר שלא היה זה סתם שבר, שגם הוא לא פשוט לכשלעצמו, אלא היה זה שבר חמור שנאלצו להתקין לו שם כמה מסמרים ותותב ממתכת!

בְּזִכּוֹת אִיזוֹ מִצְוָה

בספר "מעשה איש" הובא, שכאשר הרב רוזשטיין זצ"ל הגיע עם תלמידיו לביקור אצל 'החזון אי"ש', ביקש אחד מן הילדים רשות לשאול דבר מה את מרן. כשניתנה לו הרשות הוא שאל: "איך הרב נהיה ה'חזון אי"ש"? הצדיק האדים כולו והשיב: "בזכות כבוד אב ואם!".

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדַּשְׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׂאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב ד"ר חיים דוד ברנהרד זצ"ל הידוע כאדמו"ר הרופא - נולד בז'לושין בשנת ה'תקמ"ב (1782). מסופר, שאביו הציל יהודי שהיה בעל חוב לפריץ ונכלא עם משפחתו ואביו פדה את החוכר בתמורה לכל רכושו. בעקבות מעשה אצילי זה בירך ר' אלימלך מליז'נסק שיזכה בן שיאיר את העולם. ולמרות גילם המבוגר של בני הזוג כעבור שנה חבקו מברכה זו את בנם, ר' חיים דוד (שמו צירוף של שם הסב מצד אמו ומצד אביו).

עוד מילדותו נודע בשקידתו המופלאה והוריו תלו בו תקוות רבות שיגדל ויהיה מגדולי ישראל. בגיל 10 נודע בבקיאותו בגמרא ונשלח ללמוד בישיבה בפיטרקוב. לאחר שנתיים חלה ונשלח אל ד"ר מאירוביץ כדי שירפאו. אולם רופא זה שכנע את הנער לעזוב את הישיבה ולהקדיש את זמנו ללימודי הרפואה, וכך החל את לימודיו באוני' ברלין. למד את מקצוע הרפואה והוסמך בארפורט. בתחילה שירת כרופא בבית-הרפואה הצבאי בברלין.

בשנת ה'תקנ"ז (1797) הוצב בוורשה כרופאם של הלגינות הפרוסים שם ולאחר מכן במחוז ראדומסק. לאחר שובו לברלין התמנה לרופא הארמון של קיסר פרוסיה, פרידריך וילהלם השני, ולרופא הראשי של מלך פולין-סטניסלאב אוגוסט. שימש כרופא לרפואה באוני' ורשה.

לגבי חזרתו בתשובה ישנן מספר גרסאות. גרסא אחת ע"י ר' דוד מלעלוב, ואילו בגרסא אחרת מסופר שקודם ר"ה הגיע לעיר זיארנאו וכאשר שמע דברי כיבושין מהרב דמתא הניצוץ היהודי בער בקרבו ופנה לר' דוד מלעלוב והוא הדריכו, עד שהפך לבעל תשובה גמור, בתחילה רצה לעזוב את מקצוע הרפואה אולם הרבי הקדוש מלובלין ביקש ממנו, שימשיך בתפקיד זה. ולאחר מכן שימש כרופאם של ה'חוזה מלובלין', ה'מגיד מקוזניץ', רבי אפרים-פישל מסטריקוב, "היהודי הקדוש", רבי שמחה בונים מפשיסחא, רבי מנחם מנדל מקוצק, רבי מרדכי יוסף ליינר מאיזביצה, רבי שלמה הכהן רבינוביץ' מראדומסק, רבי ישכר בר מרדושיץ ואחרים. משנת ה'ת"ר"ב (1842) שימש כרופא ראשי בבית-הרפואה היהודי.

בעל חסד מופלא. נודע כתלמיד חכם עצום הבקי בתורת החסידות והקבלה. הרבה בסיגופים ותעניות. בלילות החורף נהג ללכת אל הנהר ולהיכנס למימיו הקפואים, עד שבשרו היה מתבקע ודמו היה זב ולאחר מכן שב לביתו ומטפל בעצמו בסממנים שרקח ונודע הדבר, ע"י אחד מאנשי ביתו רק לאחר פטירתו. **חילק את כל כספו לנזקקים והשאיר לעצמו רק את הנדרש להוצאות ביתו. צם בימי שני וחמישי ולמד את תורת הנסתר.** סירב לשמש כאדמו"ר. משנת ה'תקע"ו (1816) עבר לפיטרקוב, ובה שהה עד סוף ימיו. נפטר ב-כ" שבט ה'תרי"ח (1858). חי כ-76 שנים. **אביו:** ר' יששכר בער. **אמו:** מרת רחל. **ילדיו:** רחל, הינדה לאה, ר' יעקב יצחק (חסיד הרבי מוולברוז'). **מרבנותיו:** ר' דוד מלעלוב. **נשותיו:** מרת הילנה הדסה (בתו של הבנקאי היהודי שמואל הלוי לנדו מברסלו-בזיווג ראשון), מרת פיגלה (בזיווג שני).

על חזרתו בתשובה סיפר ר' אברהם יחיאלי. הרופא הינו יהודי פולני שהתרחק ל"ע מיהדותו והפך לאחד מהרופאים הידועים והעפיל ונודע כד"ר ברנהרד. יום אחד הוזמן הרופא לטפל בחולה מסוים. בדיקה קצרה העלתה כי החולה הנמצא מולו נוטה למות. החולה, שלא הרגיש טוב סיפר, כי מייעצים לו לנסוע להתרחץ במרחץ מרפא חמים, ושואל מה דעת הרופא. אולם הד"ר השיב לו בצער: **"מצבך הרפואי חמור ביותר, ואני מזהיר אותך בשום אופן לא לנסוע אל המרחץ. אם תיסע - לא תשוב הביתה בחיים"**.

אבל החולה החליט לנסוע למרות הכל. כשהגיע לעירת המרחץ, ראו אותו הרופאים במקום והזהירו אותו: "אל תעז להתרחץ בחמין. שוב מיד לביתך! אם תיכנס למים חמים רק תזרז את הסוף, חלילה". בסיכומו של דבר שמע לעצת הרופאים והחליט לשוב לביתו. בדרך עבר דרך עירת לעלוב והחליט להיכנס לביתו של הצדיק ר' דוד מלעלוב ולספר לו על צרתו.

לאחר ששמע הרב את דברי החולה, הגיש לפניו יין שרף ופלח גבינה באומרו: "לך לישון, אל תשגיח בדברי הרופאים!". האיש אכל מכל מה שהגיש לו הרבי ופנה לישון. **כאשר קם בבוקר, הרגיש מצוין. כוחותיו שבו, ומחלתו חלפה ואיננה.** נפרד הוא מהרבי לשלום ויצא להמשיך בדרך לביתו. בעודו בדרכו, כאשר עבר בעיירה פיטעלקוב והחליט להיכנס לרופא ד"ר ברנהרד.

הלה נפעם עד עמקי נשמתו. הוא ראה מולו אדם בריא. הרופא תמה ואמר: "בוא נבדק אותך!". לאחר בדיקה קצרה שאל: "ספר לי בבקשה כיצד התרחש הנס?" האיש סיפר הכל ומרוב תדהמה, כמעט פרחה נשמתו של הרופא. "יין שרף וגבינה הם סם המוות ממש עבורך. אני חייב להכיר אותך אדם כיצד ריפא אותך!"

העניין הפליא את הרופא עד מאוד, היות שרצה לגלות כיצד הבריא אותו חולה שלא כדרך הטבע. נסע הוא ללעלוב כדי לעמוד על אופיו של ר' דוד. שם הסתגר עימו למשך שעות אחדות, וכאשר יצא משם, אמר לו הרבי: "כשתחזור בתשובה, תגרום נחת רוח לאביך שבשמים". והוסיף, כי **נועד לגדולות ותפקידו להיות מנהיג בתוך עולם הקדושה והחסידות.** דבריו של הצדיק עשו רושם בל ישוער בלבו, והוא קיבל על עצמו לחזור בתשובה שלמה. אולם עניין אחד העיב עליו: "רבי, ומה יהיה על החטאים שלי?" - "אני מקבל על עצמי את כולם!" - השיב לו הצדיק מלעלוב.

"ונעשה גדול, אבל גדול בישראל! אף שלא עזב את מקצוע הרפואה והיה לרופא בעיר פיטרקוב. אולם הפך להיות רב חסידי וזכה לשם המיוחד האדמו"ר הרופא". את הסיפור המופלא סיפר ה'אבני נזר' מסוכטשוב בשם ר' אברהם. באמצעו של שיעור, שמסר לבחורים שלמדו אצלו. הוא הוסיף ושיבח את הצדיק-הרופא רבי חיים דוד עד מאד, כשהוא מגלה באזני התלמידים, **שאת כל הנס הזה של החולה פעל הרבי מלעלוב כדי למשוך אליו את הנשמה הקדושה של הרה"ק דוקטור רבי חיים דוד.** הרופא חזר מלעלוב טיהר את עצמו ואת ביתו והחל להתנהג כקדוש וצדיק, כשהוא מקבל על עצמו סיגופים שונים. ר' דוד מלעלוב מפורסם היה בכך שהכניס 'נשמות גבוהות' תחת כנפי החסידות. בין תלמידיו היו היהודי הקדוש, ר' שמחה-בונים מפשיסחא, ר' יצחק מוורקי וביניהם הצליח גם להשיב את ד"ר ברנהרד ועוד רבים וגדולים.

הצלה מפלאה

היה זה בשעת אחר צהריים מאוחרת של יום שישי. הרב טוביה בולטון מכפר חב"ד מיהר להגיע הביתה קודם כניסת השבת. הלחץ פן יאחר גרם לו לבצע עבירת תנועה בניסיון לחסוך זמן. אולם הניסיון כשל: שוטר שהתחבא בקרבת מקום יצא החוצה ותפס אותו 'על חם' סימן לו לעצור בצד (כמובן אין בסיפור זה חלילה לעודד בעבירות תנועה, שכן במעשה זה מסכן הוא חיי אדם ועובר על הציווי 'וּנְשַׁמְרְתֶּם מֵאֵד לְנַפְשֵׁיכֶם' וצריך כל נהג להיזהר במעשיו ולנהוג במשנה זהירות בכבישים).

השוטר הסתכל ברישיון הנהיגה, עצר לרגע ואמר: "שמך טוביה בולטון? השם הזה מוכר לי". מעט תקווה מילאה את הרב בולטון. אולי הזיכרון יביא להקלת הדין עמו. הוא העלה בפני השוטר השערה, שמא הוא מכירו מהביקורים שערך כחסיד חב"ד במתקנים משטרתיים, לזיכוי הרבים במצוות. אבל השוטר לא הצליח להיזכר במשהו מיוחד. "אבל איך שלא יהיה, אם אתה מחב"ד, יש לי בשבילך סיפור על הרבי מליובאוויטש. הרבי חולל לי נס גדול מאוד", אמר.

"נו", מלמל הרב בולטון, "אם אני כבר מקבל קנס, לפחות אדע שהרווחתי בתמורה סיפור מהרבי". "היה זה לפני עשרים שנה", פתח. "הייתי שוטר ביחידת אופנועים. קיבלתי קריאה לחלץ נוסע, שרכבו שהתהפך. תוך כדי נהיגה מהירה, נכנס בי נהג ערבי. עפתי, יחד עם האופנוע, מעל גדר בטיחות. נחתי עמוק בוואדי".

"חבריי השוטרים וצוות הצלה הגיעו במהירות. בחסדי הבורא, נותרתי חי, אך סבלתי משברים רבים בעמוד השדרה והצוואר. נראה היה, כי אשאר משותק לכל ימי חיי. הרופאים ניתחו אותי והצליחו להחזיר לי את התחושה בצד שמאל של גופי. הצלחתי גם להניע אותו. אולם הפלג הימני של הגוף נותר משותק לחלוטין. היד והרגל התדלדלו והתנוונו. העין ומחצית הפה המשותקים שיוו לי מראה נורא. ל"ע לא ידעתי, אם שווה היה לי להישאר בחיים..."

"במשך ארבע שנים! ניסו הרופאים בדרכים שונות לשפר את מצבי, אולם קצרה ידם מלהושיע. ניסיתי לחפש לעצמי מזור גם בכיוון הרוחני. הגעתי למקובלים ופיזרתי הון רב. אולם הכול נותר ללא כל תוצאות. ביום אחד בהיר התקשר אליי רופא המשפחה ובפיו בשורה שהפיחה תקווה מסוימת. הוא קרא על ניתוח חדש, ניסיוני, שעשוי לשנות לי את החיים אם הוא יצליח. כמובן לא הייתה ערובה להצלחה, אבל לא היה לי הרבה מה להפסיד. החלטתי ללכת על זה".

"כמה ימים לאחר מכן, הביא ידיד לביתי חב"דניק צעיר. הלה הציע לי לכתוב מכתב לרבי מליובאוויטש ולשולחו בפקס לרבי. אולם אני הייתי מריר מאוד. כבר נכוויתי משרלטנים המתחזים לרבנים, שרק חיפשו את כספי, אך לא הועילו לי במאומה. להפתעתי, הצהיר החב"דניק כי אינו מבקש שום כסף. זה נשמע לי מוזר מאוד, אבל זה ריכך אותי. הסכמתי לכתוב לרבי. ביקשתי בקצרה לבראות ופרנסה, מבלי לפרט יותר מדי, חתמתי את שמי ושם אמי, כפי שהדרכני ושלחתי את הפקס".

"במוצאי שבת-לפנות בוקר הגיעה תשובה מביתו של הרבי מליובאוויטש. זוגתי שלפה את הדף ממכשיר הפקס והחלה לקרוא בקול. הרבי המליץ לא לנתח, כי אין בזה צורך, וברכני, כי אחזור לעבודה כמקודם. כעס גדול התפשט בקרבי. הרי לא כתבתי לרבי מילה על הניתוח. הייתי בטוח כי החסיד הצעיר דיווח לרבי כי אני לקראת ניתוח, כדי שהרבי יוכל להציג את עצמו כיודע כל... רעיון החזרה לעבודה נשמע אצלי לגמרי כהזיה מטורפת".

"שמע היטב", ממשיך השוטר. "כעבור יומיים. ביום שני מוקדם בבוקר, צלצל הטלפון. התהפכתי במיטתי, עדיין ישנוני והרמתי את השפופרת. "הלו, מי זה?". "מדבר אדי ממשטרת התנועה. אנו מגבשים קבוצה חדשה של זוטרים, ורוצים שתצטרף".

"רתחתי מכעס. מי זה שמעז לשים אותי ללעג ולקלס ולמתוח אותי בשעה לא שגרתית כזו?! טרקתי את השפופרת וניסיתי להירדם שוב. פתאום הכתה בי ההכרה, שבעצם הרמתי את השפופרת ביד ימין. המשותקת...".

"הטלפון צלצל שוב. עניתי תוך כדי שאני מתבונן בפליאה בתנועות ידי הימנית. "הלו, זה אתה שטרקת לי את הטלפון לפני דקה?", שאל קול כועס ועצבני בצד השני של הקו. ניסיתי להתנצל, אבל לאיש לא היה לו זמן לשמוע הסברים. בטון ענייני אמר, כי אם אני מעוניין להצטרף ליחידה החדשה, עליי להופיע בתחנת המשטרה ביום רביעי. וכך הסתיימה לה השיחה.

"כן, הייתי מעוניין. כעת, גם מסוגל".

"נהגתי לבדי לתחנה ביום רביעי. אף שוטר לא הכיר אותי. כולם שם היו חדשים, וזה מה שהסביר איך קרתה הטעות, כאשר פנו אליי בלי לדעת את מצב בריאותי. עברתי בדיקות דם, צילומים וכל השאר. התוצאות היו תקינות לחלוטין. הרבי העניק לי גוף חדש..."

הרב בולטון התרגש מאוד למשמע מהסיפור. "אין לי מושג כמה חייבת אותי בדו"ח, אבל סיפור כזה שווה כל מחיר". "מצטער לאכזב אותך", ענה השוטר בחיוך. "לא רשמתי לך דו"ח. זוהי רק אזהרה..."

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת חתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר	לע"נ תנצב"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל כל נשמות עם ישראל
--	--	----------------	---	--